

Jidd. D. 22 de
Jan.

Mijne Vren!

Min hertelike Tak en schriftliche
Auffmerksamke für Dein Opfindere of
mit Syliche en den Maade, koopaw
Dei kan ggod det; en en by end
Mie kan felle vset Themas kauspionell
men kintlique end 18te, san en by
min is kan, Dei kan facht
Kaget id auf kan Dei Maade,
en Faltion en 10 ypan, it
ken kan ggod sig betydelig
hede gpe kan Ende end augenside
kan, Kaget san glade min
fremmet for Dei som for min
Skyld. -

Den Trøj undersøgte mig: Da
Gade sårte min Onsdagste Øre Gang,
sagde han, du kan komme til
Huset: Medulationen: Le! det
er rigtig Orkester! Det var da
i lang Tid min Tante: "Gad,
det skal er du da, som by
ved er rigtig Orkestermusik"
og det var min det skal, der
strøg ind... Torsten og Lise
først og for mig, denne Vinter
ved at blive ved Sinfonien, uden
dog derfor at angre mig, da by
synes, at naar der er en
saa streng og ugentlig Forbudelse
skete med det Torsteenske, man
Lise og med dette vare det
med i uafvendende, og Lise og

med Regj. med berettiget, naar det
de ikke er legitime Plagiat. —
Dag haaber er det nok egentlig
Lindstedts er, og da die Prosa
det kunde opfatter som saa,
Naar jeg min fatter lig for det.
som for det andet. — Se,
min Prosa og, og har bekræftet
min Værdighed inden at lære
vort Nærskab og dermed vil
jeg slutte de første Læser, og
har skrevet siden og lidt
thros og til. — Læs die
Dreng, som læse i *Carinthia*
det Læremærke Ordsprog kunde
den Betegnelse, at jeg kunde
skulde endel Naar til
min Dagman og derfor

beholdt Amsteyne, som by
ikke vider forore Mann.

Min kir by ikke vore; Leo
vel: Et pæ og gæst kofen
for og du Min og et
bede ud det forrige for

Din krigs

Stigvildig.

Alene kider vaaenge;

Skro snat og fortal bl. d.
am Stokholm; det har jo

uarel rikse moment. —

Min lare rige, jeg skal

til Landeffind. —